

καὶ νά, τώρα αὐτὰ τὰ ἄρχοντόπουλα, τὰ παιδιά του, μου τὸ ἄρπαξανε καὶ μοῦ τὰ τρώνε.

Εἴδεν ὁ βασιλέας τὸ λάθος ποῦ ἔκαμψε τὸ Μανθάνι, πῶς ἐπαιργε τές μαίμουδες γιὰ βασιλέουλα, καὶ τὸν βασιλέα γιὰ κανένα χρογοντα, καὶ ὅρχισε νὰ γελᾷ μὲ τὴν καρδία του.

“Οἶταν ἔξειδυμαναν τὰ πολλά του γέλια, εἶπε πάλιν:

— Καὶ γιατὶ ἔφερνες κυδώνια, στὸν καλὸ μας τὸν βασιλέα;

Ο μικρὸς τοῦ εἶπε τότε δλην τὴν ιστορία του. Καὶ ὁ καλὸς βασιλεὺς δὲν ἔγινε τῷρα ἔξάρωσε τὰ φρύδια του, καὶ:

— “Ἄχ! κακέ ἄρχοντα τοῦ πύργου! ἔστι λοιπὸν τυραγγεῖς τοὺς ἀνθρώπους μου; Περίμενε, νὰ δῆς!

Κ’ ἔθωκε ἀμέσως προσταγὴ νὰ πᾶνε στρατιῶτες καὶ ἀξιωματικοὶ, νὰ βγάλουν τὸν Μάνθο ἀπὸ τὴν φυλακή, καὶ νὰ ποῦγε στὸν ἄχοντα τοῦ Πύργου ὅτι ὁ βασιλέας ἤτανε πολὺ θυμωμένος μαζὶ του διὰ τὴν κακίαν του.

Τότε τὸ Μανθάνι ἔκατάλαβεν ὅτι ἔκεντός ὡς ἄρχοντας ἤτανε ὁ βασιλέας ὁ ἕδιος, κ’ ἔπεισε σὲ γόνατα καὶ τοῦ ἔφιλης τὰ πόδια.

Ο βασιλέας ὅμως τὸν ἔστηκε:

— Εὔγέ σου, εἶσαι καλὸ παιδί· ἔσωσες τὸν πατέρα σου καὶ τῷρα πιά, τίποτε δὲν θὰ στερηθῇ ἡ σικογένειά σου. Εγὼ οὐ τὴν φροντίζω. Εἶσανά ὅμως, ποῦ εἶσαι τόσο καλὸ παιδί, σὲ παίρων στὸ παλάτι καὶ σὲ διορίζω δάσκαλο σὲ παιδιά μου, (ἔδει ὁ βασιλέας ἄρχισε πάλιν τὰ γέλια), καὶ οὐ παίρηγες γιὰ τὸν γέπο σου δέκα φλωριὰ τὸν μῆνα...

“Ετοι τὸ Μανθάνι ἔγλυτωσε τὸν πατέρα του ποῦ ἥθελε νὰ κρεμάσῃ ὡς κακὸς ἄρχοντας τοῦ Πύργου, κ’ ἔγινε καὶ δάσκαλος στὲς μαίμουδες τοῦ καλοῦ βασιλέα.

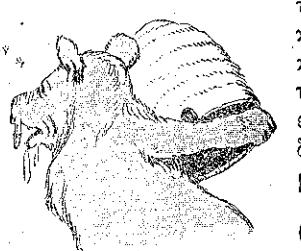
ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΑΤΟΣ

Η ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΗ ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ (ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

5.

Ο Καστανός καὶ ὁ Τέλλος, αὐτοὶ οἱ δυό, ποῦ ξέρανε δλα τὰ κατατόπια τὸν βουγούν καὶ δλα τὰ καλὰ μέρη τοῦ δάσους, εἶχανε γίνηγει δάσκαλοι τῶν μικρῶν.

Τοὺς ἔμαθάλινανε πῶς νὰ σκαρφαλώνουν τὰ μελίσσαια. λόγουνέπάνω (Σελ. 284, στ. β’.)

Ν’ ἄρπαξουν τὰ μελίσσαια. λόγουνέπάνω (Σελ. 284, στ. β’.)

γιὰ νὰ τρώνε φροῦτα καὶ, καμμιὰ φορά, νὰ τσακώνουν φωλιές μὲ πουλάκια. Αὐτὸ εἶνε πολὺ ἀσχημό, θὰ πῆτε. Ἀλλὰ τὰ ἀρκουδάκια εἶνε ζώα καὶ δὲν ξέρουν πῶς εἶνε κρίμα νὰ καταστρέψῃ κανεὶς τές φωλίτσες τῶν μικρῶν πουλιῶν...

Τοὺς ἔμαθάλινανε ἀκόμα πῶς νὰ περγοῦν ἀπὸ τὸν βούρκους χωρὶς νὰ λασπόνωνται, πῶς νὰ προσέχουν τὰ χορταράκια, ποῦ καμμιὰ φορὰ σκεπάζουν τὸν λάκκους καὶ δὲν φαίνονται, πῶς νὰ προσέχουν τὰ φρούτα:

— Φάγε τὰ φύλλα, κόρη μου· εἶνε ἔνα κ’ ἔνα γιὰ τὴν ὑγεία!

Καὶ τότε πιὰ ἡ Στρατούλα ἐσκλιάζει ἀπὸ τὸν θυμό της, κ’ ἔπειφε κάτω, κ’ ἐκλωτούσε μὲ τὰ πόδια τῆς κ’ ἔσκουζε, σᾶν νὰ τῆς ἔκοβαν τὸν λαιμό.

“Ἐνας ἀρκουδόγερος, ποῦ εἶχε κάνη πολὺν καιρὸν χορευτής μὲ τὸν ἀνθρώπους, ποῦ τὸν εἶχαν πιάση ἀπὸ τὸν μεγάλου χωρίου, ὃπου δόλοι τὸν ὑπεδέχοντο ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα, καὶ ἥθελαν νὰ τοῦ προσφέρουν γαβάνες μὲ γάλα, καρπούς, ὁρτοῦ φωμὸν μὲ χρυσοκόκκινη κόραν ποῦ ἀγνίζειν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ζέστην τοῦ φούργου, καὶ ἔνανθε πάχυ βούτυρον, τὸ διόποιον ἥμιτοροῦς νὰ συγχριθῇ μὲ τὸ καλλίτερο τῆς πατρίδος του. Ο γένων δέν ἔφάνη διόλου ἀγάσθητος εἰς τὰς εὐγενεῖς ἔκεινας προσφοράς, ἀλλὰ ἔκοψε μίαν χονδρήν φέταν, τὴν ἀλειψε μὲ ἀφθονον βούτυρο καὶ ἥρχισε νὰ τὴν δαγκάνη δρεκτικώτατα, μὴ διακόπτων τὸ μάστημα παρὰ διὰ νὰ πή ἀπὸ ἔνα φλασκὶ γεμάτο μὲ φρέσκο γάλα, τὸ διόποιον μία νόστιμη ἀρσαπίτσα τοῦ εἶχε βάλη διὰ τῆς βίας μέσα στὴν ἀγκαλία του.

— Εσύ, κορίτσι μου, εἶσαι κυριολεκτικῶν αὐτὸ ποὺ λένε ἔκεινοι οἱ ἀλιτήριοι, οἱ ἀνθρωποί: «μιὰ κακομαθημένη ἄρχοντα!»

Καὶ τὸ παράνομα αὐτὸ τῆς ἔμεινε τῆς Στρατούλας, μ’ δλο τὸ πεῖσμα καὶ τὸν θυμό, ποῦ ἔδειξε ἡ κυρά Μάρκανα, ἀμα τὸ ἄκουσε...

(Επειτα τὸ τέλος) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

«Νὰ σκαρφαλώνουν ἔπινω στὰ δένδρα...» (Σελ. 284, στ. α').

“Αμα μάλιστα ἥθελε νὰ ξαπλωθῇ κάπου, ἔπρεπε κάποιος νὰ καθήσῃ νὰ τῆς κάνη συντροφιά, διότι δὲν τῆς ἀρεσε διόλου ἡ μοναξία. Καὶ φυσικά, δλοι ἔπροτιμοσαν νὰ πηγαίνουν περίπτωτο καὶ κυνήγι, παρὰ νὰ κάθωνται μαζὶ μ’ αὐτὴ τὴν ἀνοστη...

Καὶ, θυρρεῖτε κ’ δλας πῶς ἔμενε εὐχαριστημένη ἀπὸ ἥπραν χλόγη καὶ σκεπασμένη μὲ δοράς πανύθρων.” Επριφε τὰ μάτια του, ἔνθυμητῇ τὸν ἔρχομέν του εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὸν Βανυαίων, ἔπειτα τὴν εὐχαρίστηρίαν του μὲ τὴν ὄποιαν ἔξηπλωθῃ εἰς ἔκεινο τὸ μαλακὸν στρῶμα, τέλος τὴν διασκέδαστιν, ποῦ ἐλογάριαζεν ὅτι οὐ εἶχε τὴν ἀλληγορίαν, εἰς τὸ μεγάλο κυνήγι τῶν δισέποιησιν, ποῦ ἐλογάριαζε τότε μπάτσους σ’ δλους τοὺς ἄλλους, ἔκτὸς ἀπὸ τὴν Στρατούλα.

Πολλές φορές δόμως καὶ ἡ Στρατούλα δὲν ἔμενε ἀτιμωρητῇ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. “Αμα εἶχανε καμμιὰ κηρήθρα γεμάτη μέλι, ἔτρωγανε αὐτοὶ δλο τὸ μέλι καὶ ἀφίνανε τῆς Στρατούλας μο-

νάχα τὸ κερί. “Αμα εἶχανε κανένα κλαδὶ μὲ τσίκουδα ἢ μὲ κούμαρα, τὰ ἔτρωγανε δλα καὶ τῆς ἐδίνανε τὸ κλαδὶ κερό. Καὶ δ Καστανός, ποῦ ἔκαμψε τὸν ζώα καὶ δὲν ξέρουν πῶς εἶνε κρίμα τὸν ἀστεῖο, ἔλεγε μὲ μιὰ σοδαρότητα, σᾶν γιατρός:

— Δὲν κάνει νὰ τρώνε μέλι αἱ καμμιένες αἱ Στρατούλες, γιατὶ χαλοῦν τὰ δοντάκια τους...

— Ή, δταν ἔγδυναν τὸ κλαδὶ ἀπὸ τὰ φρούτα:

— Φάγε τὰ φύλλα, κόρη μου· εἶνε ἔνα κ’ ἔνα γιὰ τὴν ὑγεία!

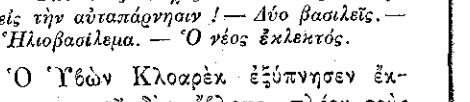
Καὶ τότε πιὰ ἡ Στρατούλα ἐσκλιάζει ἀπὸ τὸν θυμό της, κ’ ἔπειφε κάτω, κ’ ἐκλωτούσε μὲ τὰ πόδια τῆς κ’ ἔσκουζε, σᾶν νὰ τῆς ἔκοβαν τὸν λαιμό.

“Ἐνας ἀρκουδόγερος, ποῦ εἶχε κάνη πολὺν καιρὸν χορευτής μὲ τὸν ἀνθρώπους, ποῦ τὸν εἶχαν πιάση ἀπὸ τὸν μεγάλου χωρίου, ὃπου δόλοι τὸν ὑπεδέχοντο ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα, καὶ ἥθελαν νὰ τοῦ προσφέρουν γαβάνες μὲ γάλα, καρπούς, ὁρτοῦ φωμὸν μὲ χρυσοκόκκινη κόραν ποῦ ἀγνίζειν ἀπὸ τὴν ζέστην τοῦ φούργου, καὶ ἔνανθε πάχυ βούτυρον, τὸ διόποιον ἥμιτοροῦς νὰ συγχριθῇ μὲ τὸ καλλίτερο τῆς πατρίδος του. Ο γένων δέν ἔφάνη διόλου ἀγάσθητος εἰς τὰς εὐγενεῖς ἔκεινας προσφοράς, ἀλλὰ ἔκοψε μίαν χονδρήν φέταν, τὴν ἀλειψε μὲ ἀφθονον βούτυρο καὶ ἥρχισε νὰ τὴν δαγκάνη δρεκτικώτατα, μὴ διακόπτων τὸ μάστημα παρὰ διὰ νὰ πή ἀπὸ ἔνα φλασκὶ γεμάτο μὲ φρέσκο γάλα, τὸ διόποιον μία νόστιμη ἀρσαπίτσα τοῦ εἶχε βάλη διὰ τῆς βίας μέσα στὴν ἀγκαλία του.

— Εσύ, κορίτσι μου, εἶσαι κυριολεκτικῶν αὐτὸ ποὺ λένε ἔκεινοι οἱ ἀλιτήριοι, οἱ ἀνθρωποί: «μιὰ κακομαθημένη ἄρχοντα!»

Καὶ τὸ παράνομα αὐτὸ τῆς ἔμεινε τῆς Στρατούλας, μ’ δλο τὸ πεῖσμα καὶ τὸν θυμό, ποῦ ἔδειξε ἡ κυρά Μάρκανα, ἀμα τὸ ἄκουσε...

(Επειτα τὸ τέλος) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

«Νὰ σκαρφαλώνουν ἔπινω στὰ δένδρα...» (Σελ. 284, στ. α').

— Εφύγαν χωρὶς νὰ μ’ ἔξυπνησουν! — ἐψιθύρισε μὲ πεῖσμα, τινάκων μακρὰν τὰ μαλακὰ σκεπάσματα του.

Καὶ δὲν εἶχε λάθος. Ο κ. Ζουανίκ, οἱ Σίρ Βασίλης, οἱ Γιάγκος καὶ τὰ Διδυμά ειχον σηκωθῆ μὲ τὴν χαραυγήν, δέν ηδέλησσαν δόμως νὰ διαταράξουν τὴν ἀνάπτωσίν του καὶ εἶχαν ἔξελθη ἀσφορύδως ἀπὸ τὴν κατοικίαν.

Πρὸ πολλῆς ὥρας ἐκάλπαζαν μὲ τοὺς ζέδρους των εἰς καταδίωξιν τῶν βουδάλων, καὶ οἱ μικρὸς Βρετόνος ἐκοιμάτο ἀκόμη.

Ο γένων ἔξηλθε καὶ ἥρχισε νὰ περιφέρεται εἰς τὸν πλατεῖαν, τὸν ἀνοικτὸν χώρον, ποῦ δὴτο στολισμένος μὲ διπλῆν σειράν φοινικοδένδρων, ὃπου κατέληγεν ὁ κυριώτερος δρόμος τοῦ χωρίου καὶ δόπου δὴτο κτισμένη ἡ βασιλικὴ κόρη, σᾶν νὰ προγένεται τὸν φούργον, οὐδὲ μὲ πάρα πολλά μεγάλην γέλιον.

— Αμα ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν, τὸν ἀνοικτὸν χώρον, ποῦ δὴτο στολισμένος μὲ διπλῆν σειράν φοινικοδένδρων, ὃπου κατέληγεν ὁ κυριώτερ

Είογης — ή Ἀρχοντοπούλα τῶν Λευκῶν Ὄρων μὲ τὴν Παλλάδα, Γλυνφοκοντάλαν, Καρδαν ἵππο Πέτραν. Κίτρινο Νόστιμο καὶ Ζίναν — ή Χονσόπετρος Ἐλλής μὲ τὸ Λάζαρον, Λήθην, Ἀριελ, Διακριθεῖσαν Ἀρσανεία καὶ Βαρελάκη — ή Ἐμπενούμενη Μονούκος μὲ τὴν Φαντασίαν, Γλυκείαν Ἀμυνδιάν καὶ Παληροφαληριώτισσαν — δο Κουροπατάνι μὲ τὸ Βαρελάκη, Ἀγγελον τῆς Ελεύθερης, Ταλεινὸν "Ιον, Ταλαντευόμενην Ἐλπίδα καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Ἀκμήσονταν Νεολαίαν" — ή Νοντεριγή Λόρδα μὲ τὸ "Ἀνθος τῆς Ἰδης, Ἀνθος τῆς Μαρίας, Ἀνθος τῆς Λόρδης, Βασιλίσσαν τῶν Ἀνθέων καὶ Ἀνθος τῶν Λειμώνων" — δο Πρωμηθέας μὲ τὸ Ταλεινὸν "Ιον, Ἀριελ, Σανδόλιονταν, Περιστεράν τῆς Ἰδάκης καὶ Ἀνάρτο Κορίτον — τὸ Ἐρωτις η Σάτιας μὲ τὴν Ἀγδούσαν Νεότηταν, Μαΐδον τῆς Βερετίας, Ιοχὴν τοῦ Πελερωμάνου, Φρούριον καὶ Ἀθάρατον Ἐλλάδα — τὸ Ὑπέρ Διαπλάσεως μὲ τὸ Φρούριον, τῆς Φράκτης τοῦ Ἀγιολόντουν, Σκέτρον, Ιοχὴν τοῦ Πεπομένουν καὶ «21» — ή Χιονισμένη Περιστέρα μὲ τὴν Ταλαντευόμενην Ἐλπίδα, Ἐρδούσον "Υδραν, Ιωάνναν Δάρον, Λούκισσαν τῶν Σαλιώνων καὶ Ἰδεώδη Καλλονήν — δο Ἰδικός Λαούς μὲ τὸν Διακριθεῖσαν Ἀρσανεία, «21», Σκέτρον τοῦ Περιστέραν καὶ Βαρελάκη — τὸ "Ἄλυτον Αίγαλμα μὲ τὸν Ἀγγελον τῆς Νίκης, Ἀγγελον Αίγειρον, Ἀγγελον τῆς Ἐλεύθερος, Ἀγγελον τῆς Ἐλεύθεριας καὶ Χάρμα — ή Ιοχὴν τοῦ Πεπομένουν μὲ τὴν Λήθην καὶ Σκέτρον — ή Λόρδα τοῦ Πολυγόρου μὲ τὴν Φιλελεύθερην Μακεδονοπούλαν.

Η Διάπλασις ἀστάζεται τοὺς φίλους της: Προμηθέα, Άδων τοῦ Πολυγόρου (τὸ σημερινή κάμψη ἔτει ὅστε νὰ πεθάνουν ἀπὸ γῆλασιν; φοβερόν!) Χιονισμένη Περιστέραν, (ὅχι δὲν εἶνε) Λάζαρον, Προσφιλῆ Ἀράμησον (ἔστειλα) Φιλέλληνα Μακεδόνα. (έστειλα περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυτικῶν νάναγνωστας τὸν Ὀδηγὸν εἰς τὸ ίον φύλλον αὐτοῦ τοῦ ἔτους) Συριανή Ναυτοπόλεων (μὲ μεγάλην μου εὐχαριστησην θὰ σὲ ἰδω, ἐν ἔλθης ἔως ἔδω) τῷρα ποῦ ἥσυχασες ἀπὸ τὰ τέσσα βάσανα, γράφεμοι συνήσ) Διαφορετὴ Σηματαν (ἔχεις υπομονήν καὶ σύλλαγη θὰ γίνουν: τὸ ποιμαντάκι σου μου ἔρεσεν ἀρχετέ) Ἀρχοντοπούλαν τῶν Λευκῶν Ὄρεων (μὴ μου γράφῃς ἐπάνω εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Δελταρίου, διότι κοπιάω νὰ τὰ διαβάζω) Ἐμπενούμενη Μονούκος (ιοπίδιον μὲ ἀνάβλησης εἰς τὸ ἔξτης γραμματόσημα ἔξινα ἔχαργυρώνουν μερικοὶ ταράφηδες τῆς ὁδοῦ Αἰλοῦρος: κάμε ἔνα γύρο καὶ ρώτησε) Χιονισμένην Ἀμυνγαλάν (έλληθησαν, εὐχαριστῶ) Ἰδανηγή Πλυντήτηα (τόσον ὄλγα θὰ μου γράψῃς;) Πατησιώσαν Πυρογόδεσπονιαν (έστειλα σὲ συγχαρίων διὰ τὸ ἀνδράφηδημά σου!) Πλοτις-Πατρις (έστειλα: εἴθε νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ διενέρα σου ἀλλὰ... σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χερά κίνει σὲ συγχαρίων διὰ τὴν ἐπιδόσιν σου εἰς τὸ ἀκόντιον) Πρωτομαράν (βάλεις δυνατά σου, διότι ἔχεις δεν ἔχεις κανένα συνδρομητήν) Ἐλληνική δόξαν (έστειλα γιαρετησμάτα ἀπὸ τὸν κ. Φαίδωνα ποῦ τὸν εἴχες γείτονα εἰς τὸ Φάληρον) Ζήτω η Ἐλ-

λάς (χαίρω ποὺ ποῦ θὰ σ' ἔχω ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον πὺ κοντά) Πορτούπαν (ναι, καιμένη, φηνόμενα ποὺς σὲ πάνει ἔστιν μὲ τὴν φωτιάν εἴχογην σου) Μαυροθαλασσικό Αεροφύτη (ναι, μετὰ ἔν η δύο φύλλα η «Φωτασμένη» θὰ τελειώσῃ, καὶ θὰ τὴν διαδεχθῇ ἀλλα φύλλων διήγημα) Ἐνδοξον (ἐλθήθησαν ἀσφαλῶς τὰ τετράδια καὶ ἔχασον λόρδους καὶ τὰ δίδυλα τρόπου νὰ τὰ στέλλῃς) Υπέρ Διαπλάσεως (ἔντος ὀλίγου) Ἐγδικόν (έλθηθησαν ἀσφαλῶς τὰ τετράδια καὶ Παληροφαληριώτισσαν — δο Κουροπατάνι μὲ τὸ Βαρελάκη, Ἀγγελον τῆς Ελεύθερης, Ταλεινὸν "Ιον, Ταλαντευόμενην Ἐλπίδα καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Ἀκμήσονταν Νεολαίαν" — ή Νοντεριγή Λόρδα μὲ τὸ "Ἀνθος τῆς Ἰδης, Ἀνθος τῆς Μαρίας, Ἀνθος τῆς Λόρδης, Βασιλίσσαν τῶν Λειμώνων" — δο Πρωμηθέας μὲ τὸ Ταλεινὸν "Ιον, Ἀριελ, Σανδόλιονταν, Περιστεράν τῆς Ἰδάκης καὶ Ἀνάρτο Κορίτον — τὸ Ἐρωτις η Σάτιας μὲ τὴν Νεότηταν, Μαΐδον τῆς Βερετίας, Ιοχὴν τοῦ Πελερωμάνου, Φρούριον καὶ Ἀθάρατον Ἐλλάδα — τὸ Ὑπέρ Διαπλάσεως μὲ τὸν Διαβολάκον, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τὴν Κόρην τῶν Κυμάτων, Φρούριον, Ἀφρόδεοσαν, Μεγάλην Ἰδεαν καὶ Διαβολάκον" — δο Ρηγολέτρος μὲ τὸ Εὐτυχείς Παρελθόν, Θύελλαν, Μαγαρατάρενο Λάνον, Βαρελάκη καὶ Πρωτομαγάν — ή Πατηρούπισσα Πηγούδοπονα μὲ τὴν Ἀρχοβεσσαν, Νικηφόρον. Οὐρανόν, Διαβολάκον, Ἰδεώδη Καλλονήν καὶ Γλυνφοκοντάλαν — ή Πρωτομαράν μὲ τὸν Λευκούμιαντον Αἰγαλόν, Ιδιλλούν, Ήραίαν Χαλαράν, Βαρελάκη Αἴλιθον — ή Ἐλληνική Δόξα μὲ τὸ Κίτρινο Νόστιμο καὶ Μεγάλην Ἰδεαν — ή Ἐρδούσος "Υδρα μὲ τ